

lægger nu et Baand paa enkelte unge Samfundsborgere, medens andre er fri for dette uden paa nogen anden Maade at yde noget til det danske Statssamfund, f. Eks. gennem den ofte omtalte Værneskat. Jeg skal her sige, at jeg er mod en Forøgelse af de direkte Skatter i al Almindelighed; men her gøres for stor Forskel paa Befolkningens mandlige Ungdom.

Angaaende §§ 55—59 vedrørende Rytteriet vil jeg udtale, at Antallet af faste Befalingsmænd af Linien synes meget rigeligt sammenlignet med Fodfolkets. Der er saaledes ansat Ritmestre af Linien ogsaa ved Reserveeskadronerne, og desuagtet have de saakaldte „Desuden til Tjeneste ved Rytteriet“, bl. a. 2 Oberster eller Oberstløjtnanter og 3 Ritmestre. Det ser ud, som man har brudt Hovedet for at finde Pladser til Linieofficerer af Rytteriet. Imod Generalstabens Forslag: 1 Generalmajor, 1 Oberst, 2 Oberstløjtnanter, 7 Ritmestre og 12 Premierløjtnanter har de tilforordnedes Forslag: 1 Generalmajor, 2 Oberster, 4 Oberstløjtnanter, 15 Ritmestre og 17 Premierløjtnanter.

Efter Generalstabens Skema var der i et krigsstærkt Rytterregiment, 3 Eskadroner, ca. 513 i værnepligtig Alder, heraf ca. 83 Befalingsmænd. De 100 Mand, der efter Forslaget indkaldes ved et Rytterregiment, vil dække Krigsstyrken i 8 Aargange, men da der desuden maa paaregnes betydelige Afgivelser til Ordonnans- og Meldingstjeneste, kan man neppe sige, at det er for flot. De 83 Befalingsmænd kan ved en aarlig Uddannelse af 10 Befalingsmandselever dækkes af 2.—13. Aargang; det bliver altsaa nødvendigt at anvende mange menige som Førere. Dette vil vel bedre kunne svares ved Rytteriet med den lange Uddannelsesetid end ved Fodfolket; men naar man desuden tager Hensyn til, at Rytteriet skal afgive Befalingsmænd til Trænet, kan man med Rette ved Omtalen af Antallet af Befalingsmandselever konkludere som tidligere nævnt for Fodfolkets Vedkommende.

Her er altsaa vedrørende Rytteriet en Forøgelse af det faste Befalingsmandskab udover, hvad Generalstaben har ment paakrævet. Dette viser jo atter, at man er ganske udenfor de sagkyndiges Rammer, her retter man sig muligvis efter de tidligere Bemærkninger til Lovforslaget af 1909 angaaende Rytteriet. Der siges nemlig i Bemærkningerne til Lovforslagets § 53: „Det vilde være ønskeligt at forøge Tallet af Overløjtnanter ved Rytteriregimenterne, da særlig Efterretningstjenesten kræver mange dygtige yngre Befalingsmænd med

god Uddannelse og Dømmekraft. — Af Bekostnings- og Forfremmelseshensyn har man dog givet Afkald herpaa“. Ja, saaledes var Ordene den Gang, men nu har Verdenskrigen vist, at Rytteriet ikke er af saa stor Betydning for Efterretningsvæsenet som tidligere, idet Flyverne har overtaget dette Hverv. — Rekruttilgangen er ganske vist formindsket, hvilket ogsaa staar i Modstrid med den forholdsvis store Befalingsmandsstyrke.

I Anledning af Bemærkninger til §§ 69 og 70 skal jeg udtale, at der synes ikke at være megen Mening i, at der ved en let Linieafdelings Rekrutbatterier kun er 1 Kaptajn, 1 Premierløjtnant, ca. 3 Befalingsmænd af Officiantgruppen og ca. 2 tjenstgørende Sergenter af Reserven mod 1 Ritmester, 1—2 Premierløjtnanter, ca. 4 Befalingsmænd af Officiantgruppen og ca. 2 tjenstgørende Sergenter af Reserven ved 1 Eskadron.

Ved Artilleriet har man heller ingen Kaptajner af Linien som Chefer for Reservebatterier. Dette er anført for at vise Rytteriets rigelige Dotering med faste Befalingsmænd af Linien i Sammenligning med det mest jævnstillede Vaaben.

Hvad Artilleriet angaar, er dette jo forøget en Del; men i Forhold til hele Hæerstyrken, baade efter det første af Ministeriet forelagte Forslag og efter Forligsforslaget, er Antallet af Kanoner procentvis blevet mindre. Nu anføres der, at der skal oprettes tunge Artilleriafdelinger, som væsentlig skal benytte de fra Landbefæstningen og andre Steder fra tiloversblevne gamle Kanoner, om hvilke der stadig er blevet udtalt, at de er ganske ubrugelige. Som Fæstningskanoner var de ganske utilstrækkelige, da andet moderne Skyts var betydelig mere langtrækkende end disse; men nu skal de til Ære og Værdighed og indrulleres i den nye Hær, om hvilken det nu siges, at den bliver fuldt moderne udstyret!

Efter Erfaringerne fra Verdenskrigen er det Artilleriet, der er det dominerende Vaaben, og derfor udstyrer vi vort Artilleri med gamle, umoderne Kanoner — stadig den gamle Metode om igen, at vor Hær altid skal være daarligt udrustet. Det grænser til det latterlige, at der ved Mobilisering tænkes formeret 3 Luftmaalsdelinger à 2 Stkr. 75 mm eller muligt 105 mm moderne Kanoner paa Automobiler, altsaa 1 Deling pr. Division og 2 Ballonsektioner. Da Divisionerne er tænkt fordelt Landet over, antager jeg, at der bliver 1 Deling til Sjælland. Hvad vil en saadan Deling